

COMPRA, LEE, DIFUNDE

La Verdad nº 99

(octubre de 2018)

Las tareas de construcción de la IV Internacional

Rusia, Palestina, Unión Europea, México...

Catálogo de Publicaciones del POSI

[http://posicuarta.org/
cartasblog/wp-content/
uploads/2017/07/
Catalogo2017.pdf](http://posicuarta.org/cartasblog/wp-content/uploads/2017/07/Catalogo2017.pdf)

La “independència” judicial, el procés als republicans catalans i la qüestió de les hipoteques

Ha succeït a la vista de tots. El passat dia 18, la Sala Tercera del Contenciós del Tribunal Suprem decideix que han de ser els bancs –i no els clients– els qui paguin l'Impost d'Actes Jurídics Documentats en el cas de la constitució d'una hipoteca. El tribunal es basa en un criteri lògic: com és el banc el que obté beneficis de la hipoteca, ha de ser ell qui pagui l'impost, per tant aquest article del Reglament era contrari a la llei. Immediatament, la Banca dona l'alarma, es queixa que anaven a perdre més de 7.000 milions €. La Borsa reacciona: els especuladors, que pensen que això suposarà la pèrdua de beneficis dels bancs, fan que el valor d'aquests es desplomi. L'alarma creix, i, immediatament, el president de la Sala contenciosa administrativa del Suprem, Luis Díez-Picazo, davant la suposada “enorme repercussió econòmica i social”, decideix paraitzar l'aplicació de la sentència i que sigui el ple de la Sala, que es reunirà el 5 de novembre, qui decideixi sobre el cas.

Per a milions de ciutadans, la suposada “independència” de la Justícia queda al descobert. El columnista d'*El País*, Josep Ramoneda, en un article titulat, significativament, “*Qui mana aquí?*” escriu que “una baixada de la cotització dels bancs va aconseguir en un dia el que centenars de milers de votants i de manifestants catalans no han aconseguit amb la presó preventiva dels presos independentistes: que el Suprem apreciï ‘enorme repercussió econòmica i social’ (...) tornem a la pregunta de sempre: Qui mana? Quan es qüestiona la independència real del poder judicial es mira de reüll a l'executiu, però són molts altres els poders —locals i internacionals— que rondan l'entorn dels jutges.”

Assenyalen que Luis Díez-Picazo ha fet carrera com a professor universitari, i fins fa poc impartia classes al Centre Universitari d'Estudis Financers (Cunef), finançat per l'Associació Espanyola de Banca (AEB).

Separació de poders?

Cal deixar clar que nosaltres no compartim la pretesa separació dels tres

poders (executiu, legislatiu i judicial) proposada per Montesquieu i en la qual, suposadament, es basa la democràcia burgesa. Com a revolucionaris estem per una Justícia que depengui del Poble, o sigui, per jutges electes i revocables, en les millors tradicions revolucionàries. Sobretot en el cas de l'Estat Espanyol, on, els qui defensen la “independència” de la Justícia sota el règim de la Monarquia, el que estan defensant és la independència de l'aparell judicial heretat del franquisme, sense cap tipus de depuració, enfront de la societat, i per sobre d'ella.

Però és que aquí ens trobem que aquest Estat burgès, en la seva forma més degenerada de règim monàrquic, que ha mantingut la continuïtat de la justícia franquista, no respecta ni tan sols la seva pretesa independència.

Com pot invocar-se, llavors, la “independència” de la Justícia per tal que el Govern Sánchez no pugui prendre mesures en favor dels presos republicans catalans? Mesures que, com assenyalen cada vegada més gent, són absolutament necessàries per restablir la convivència i poder buscar una sortida democràtica a les aspiracions del poble català.

Els qui invoquen, en aquest cas, la independència de la Justícia es posen en ridícul. Als ulls de milions de persones, la justícia del nostre país és bona per perseguir a sindicalistes, rapers i polítics catalans, a Andrés Bóvalo, Alfonso o els joves de Alsasua, però absolutament incapaç de defensar a les dones violades o maltractades. Una Justícia que obeeix a la banca, al capital financer, i al Rei, que li va encarregar, en el seu discurs del 3 d'octubre, després del referèndum català, que –amb les altres institucions– ho deixés tot “lligat i ben lligat” en relació a la “qüestió catalana”. És una justícia totalment independent, però del poble, de la sobirania popular. En democràcia, tots els poders de l'Estat haurien de dependre de la sobirania popular. Però Monarquia és, és clar, el contrari de democràcia i de drets dels treballadors i els Pobles.

A les portes de l'inici del procés contra els republicans catalans

Entre els més lúcids defensors del Règim, són molts els que es lamenten del molt “inoportú” d'aquest assumpte del Suprem, just quan està a punt de començar el judici contra els catalans.

El Tribunal Suprem “independent”, seguint les ordres del Rei, s'ha obstinat a defensar que a Oriol Junqueras i els seus companys els hi és d'aplicació el delict de rebel·lió, el que implica les penes més greus, amb la finalitat d'aprofundir l'enfrontament amb el poble català, fent impossible tota solució democràtica.

Per a la Monarquia és vital mantenir la qualificació del “delict de rebel·lió” triat perquè no n'han trobat un altre millor, és com la seva trinxera, i qualsevol cessió es veu com una feblesa. El Govern Sánchez, triat per una majoria de les Cortes que no comparteix aquest projecte, està lligat de mans i peus per la seva submissió al “marc constitucional”, que el deixa a mans de totes les pressions de l'aparell d'Estat, els mitjans i les forces econòmiques. No s'atreveix ni a suggerir a la Fiscalia un possible pas enrere. S'inventen, per a això, una suposada “independència de la fiscalia”, un fet insòlit donat que el Fiscal General de l'Estat es nomena pel Govern i aquest nomena de manera jeràrquica als altres graons de la Fiscalia. D'altres el pressionen perquè tampoc s'atreveixi a donar instruccions a l'Advocat de l'Estat, convertit, així, per la història dels franquistes, en “independent” del Govern. A pesar que com es sabut l'Advocacia de l'Estat té una relació amb el Govern com la d'un advocat i el seu client. La portaveu del Govern, Isabel Celaá, va defensar el divendres després del Consell de Ministres que l'advocacia de l'Estat està treballant únicament amb “criteris tècnics i jurídics, i amb imparcialitat”.

Per si de cas, l'aparell franquista s'ha assegurat que l'acusació de rebel·lió la mantingui l'esperpèntica “acusació particular” de Vox, que garanteix que ningú es mogui un mil·límetre en la defensa de l'Espanya “Una, Grande y Libre”.

Cal donar importància al fet que Pedro Sánchez, en el Ple del Congrés, s'hagi enfrontat directament al Suprem i a la seva pròpia Fiscalia: "Félix, señor Esteban (...). En 1994 el señor Trillo va fer una esmena en la qual deia que el delictes de rebel·lió és inherent a un cop d'estat que s'ha de donar per militars o per civils armats a l'ordre de militars".

Després d'això, el Govern es negarà a moure un dit per impedir la farsa del judici als dirigents catalans com fins avui els fets indiquen?

Sens dubte, Sánchez coneix la força de l'aparell d'Estat, dels bancs i les multinacionals.

Precisament, per defensar la llibertat dels pobles de l'Estat espanyol, ha de recolzar-se en la força dels treballadors i dels pobles. I aquí les responsabilitats no acaben en Sánchez. El

conjunt de forces polítiques i sindicals creades pels treballadors, i altres forces democràtiques, que han exigint la llibertat dels presos, que estan en contra del dispositiu monàrquic, permetran que es porti a terme un judici en condicions de manipulació oberta per part de forces reaccionàries?

L'exigència de llibertat dels presos polítics, de posar fi a la persecució judicial, és una bandera necessària per a tots els treballadors de l'Estat i les seves organitzacions. No és una qüestió "catalana" o que només tingui a veure amb el conflicte català. Una condemna als republicans catalans només donarà més ales als neofranquistes i serà utilitzada per aprofundir els atacs polítics i socials contra tots els treballadors i contra els altres pobles. Qui pot anar a les eleccions municipals i autonòmiques a derrotar a la dreta després de deixar passar

això? Quina força tindrien els sindicats per negociar enfront d'una patronal que defensa les mesures de Bolsonaro a Brasil i a Espanya?

Els que entenem que l'única sortida de la situació és la República, hem de fer com assenyalava el manifest aprovat en la Coordinadora Ampliada del CATP reunida el passat 20 d'octubre a Madrid: "Hem decidit agrupar-nos per actuar en comú i buscar acords amb altres organitzacions, col·lectius, plataformes per promoure la lluita unida pels drets i llibertats i aplanar el camí a la República". Unir forces per recuperar la fraternitat entre pobles, perquè es retorni els diners pagats indègudament per les persones que han subscrit hipoteques. Unir forces perquè les restes del dictador no tornin a Madrid. Unir forces per impedir el judici manipulat contra els dirigents catalans.

INFORMACIÓN OBRERA
Tribuna libre de la lucha de clases

¿Responder a las reivindicaciones sociales y democráticas, o acatar los dictados de la monarquía y el capital financiero?

EDITORIAL
Ante los nuevos Presupuestos del Estado

ENCUENTRO ESTATAL:
Hacia la República
Crónica y resoluciones de la Coordinadora del CATP (20 Octubre) **pg. 6-7**

PENSIONES
Preparando delegaciones a responsabilidades políticas y sindicales **pg. 4**

ENSEÑANZA
Por unas condiciones laborales dignas para el profesorado universitario **pg. 8**

INTERNACIONAL
Brasil, Francia, Italia **pg. 11-12**

EN NUESTRA WEB
México: La marcha de los campesinos capitalistas nº 46 de EL TRABAJADOR

Al carrer un nou nombre D'INFORMACIÓ OBRERA

En ell trobareu, a les seves pàgines centrals, la crònica i els acords que es van prendre en la reunió de la Coordinadora Ampliada del Comitè per l'Aliança de Treballadors i Pobles que es va celebrar a Madrid el passat 20 d'octubre.

A més, us recordem, que podeu llegir l'editorial "Davant els nous Pressupostos de l'Estat" al seu web: <http://www.informacionobrero.org>

Llegeix i difon la premsa obrera!

Carta Setmanal 272

¿Por qué no se ha convocada ya la huelga general?

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscrivis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadors i treballadores, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com
o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Partit Obrer Socialista Internacionalista
Secció a Espanya de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta